

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 kwietnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że P. M. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek „Myślę więc jem” P.H.U. (...) z siedzibą w Ł. w okresie od dnia 16 października 2012 roku do dnia 11 lutego 2014 roku. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wyniki przeprowadzonej kontroli dowodzą, iż umowa o pracę i zgłoszenie P. M. do ubezpieczeń były czynnościami pozornymi dokonаныmi jedynie celem uzyskania tytułu do ubezpieczeń i skorzystania przez niego ze świadczeń w związku z chorobą, a także z zamiarem uzyskania przez płatnika składek w związku z zawartą umową z Urzędem Pracy zwrotu kosztów wyposażenia stanowiska pracy osoby niepełnosprawnej finansowanych ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. /decyzja – k. 28 odwrot - 30 akt ZUS/

W dniu 8 czerwca 2015 roku P. M. złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że podlega ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 16 października 2012 roku do dnia 11 lutego 2014 roku. Podniósł, że wnioskodawca został skierowany przez PUP w Ł. do pracy u płatnika składek, który znając wnioskodawcę wcześniej zatrudnił go na stanowisku kucharza za wynagrodzeniem wyższym względem pozostałego zatrudnionego personelu pomocniczego, aczkolwiek adekwatnym do posiadanych umiejętności i kwalifikacji, a także tożsamym względem wynagrodzenia kolejnego kucharza. Wskazał, że w ramach umowy o pracę łączącej ją z płatnikiem składek świadczył pracę w okresie zdolności do pracy. /odwołanie – k. 2-4/

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 10 stycznia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie przytaczając argumentację, jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. /odpowiedź na odwołanie - k. 16-17 odwrot/

W toku dalszego procesu pełnomocnik wnioskodawcy i wnioskodawca poparli odwołania, zainteresowany przyłączył się do stanowiska strony odwołującej, a pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania. /stanowiska procesowe 00:01:37-00:02:38 – płyta CD k. 43, 00:01:24-00:02:08 - płyta CD k. 85, 00:05:29-00:06:13 – płyta CD k. 35, protokoły rozpraw – k. 120-121, k. 132, 133 odw., 00:02:00-00:03:04 – płyta CD k. 150/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek P. G. prowadzi własną działalność gospodarczą pod firmą (...) więc jem” P. G. od dnia 20 czerwca 1998 roku. Adresem głównego miejsca wykonywania działalności była Ł., ul. (...) r. 11 lok. 10a, dodatkowym miejscem wykonywania działalności było Ł., ul. (...). Przeważającym przedmiotem działalności jest przygotowywanie i dostarczanie żywności dla odbiorców zewnętrznych (katering). /wpis do (...) k. 22-22 odwrot, zeznania wnioskodawcy k. 133 w zw. z 00:14:14-00:18:25, 00:18:25- 00:27:30 – płyta CD k. 43, zeznania zainteresowanego – k. 133- 133 odw./

Początkowo w ramach działalności gospodarczej płatnik składek prowadził restaurację w S.. /zeznania zainteresowanego – k. 133/

W październiku 2012 roku rozpoczął działalność w zakresie cateringu. Początkowo przygotowywał lokal do prowadzenia działalności, remontował go i zakupywał sprzęt. Kuchnia znajdowała się w lokalu przy ul. (...) w Ł.. / zeznania świadka I. S. 00:47:28-00:53:48 – płyta CD k. 43, zeznania wnioskodawcy k. 133 w zw. z 00:14:14-00:18:25, 00:18:25- 00:27:30 – płyta CD k. 43, zeznania zainteresowanego – k. 133- 133 odw./

Zainteresowany w ramach prowadzonej działalności świadczył usługi od końca listopada 2012 roku dla Przedszkola Niepublicznego (...) M. G. (1) w Ł., ul. (...). Wystawiona na rzecz tego kontrahenta w dniu 19 grudnia 2012 r. faktura VAT opiewała na kwotę 4.320,00 zł brutto. /oświadczenie zainteresowanego – k. 97, pismo M. G. (1) – k. 126, faktura VAT – k. 127, zeznania wnioskodawcy k. 133 w zw. z 00:28:36- 00:30:11 – płyta CD k. 43/

P. G. osobiście świadczył pracę w ramach działalności a także zatrudnił I. S. na podstawie umowy o pracę od dnia 26 października 2012 roku do dnia 30 września 2014 roku w 1/4 wymiaru czasu pracy na stanowisku pomoc kuchni.

Strony tej umowy ustaliły ustnie, że I. S. będzie pracowała w 1/2 wymiaru czasu pracy za wynagrodzeniem 1.400 zł netto miesięcznie. /zeznania świadka I. S. 00:47:28-00:53:48, 00:53:48- 00:58:57, 00:58:57-00:59:50 – płyta CD k. 43/

Płatnik składek nie zatrudniał innych pracowników. /zeznania świadka I. S. 00:47:28-00:53:48 – płyta CD k. 43, zeznania zainteresowanego – k. 133/

Wnioskodawca P. M. posiada zasadnicze wykształcenie zawodowe, w 1986 roku ukończył (...) Szkołę Gastronomiczną w Ł. w zawodzie kucharza, dotychczas był zatrudniony na stanowisku kucharza w (...) Spółdzielni Gastronomicznej w Ł. w latach 1986-1990, na stanowisku opiekuna domowego w (...) Komitecie Pomocy (...) w Ł. w 1992 roku, na stanowisku kucharza w Szkole Podstawowej nr (...) w Ł. w latach 1992-1999, na stanowisku kucharza w firmie (...) s.c. w K. w 1999 roku, na stanowiskach kasjera, asystenta produktów świeżych, kasjera – pracownika hali, asystenta sklepu, kierownika produkty suche, kierownika produkty świeże, zastępcy kierownika sklepu w (...) sp. z o.o. w K. Sklep (...) w latach 2001 – 2010, na stanowisku operatora maszyn w firmie (...) Sp. z o.o. we W. w latach 2010-2011, na stanowisku pracownika gospodarczego w firmie (...) sp. z o.o. w P. (zakładzie pracy (...)) w okresie od 1 lipca 2011 roku do 30 czerwca 2012 roku. Posiada prawo jazdy kat. B i C. /kwestionariusz osobowy dla pracownika – k. 1 cz. A akt osobowych w kopercie k. 92, kwestionariusz osobowy dla osoby ubiegającej się o zatrudnienie – k. 1a – 1 a odwrót cz. A akt osobowych w kopercie k. 92, świadectwo ukończenia zasadniczej szkoły zawodowej – k. 9 – 9 odwrót cz. A akt osobowych w kopercie k. 92, świadectwa pracy – k. 2 odwrót -8 cz. A akt osobowych w kopercie k. 92, zeznania świadka H. J. 00:32:45- 00:37:26 - płyta CD k. 43, zeznania świadka R. J. 00:40:47-00:45:46- płyta CD k. 43, zeznania wnioskodawcy k. 133 w zw. z 00:03:09-00:14:14 – płyta CD k. 43/

Wnioskodawca od wielu lat był objęty opieką lekarzy ortopedy i neurochirurga z powodu schorzeń kręgosłupa. Przebył dwie operacje kręgosłupa. Zgodnie z zaleceniami lekarskimi od 2011 roku miał wiedzę odnośnie konieczności przeprowadzenia trzeciej operacji kręgosłupa i zachowania ostrożności w zakresie dźwignia. Wnioskodawca kontynuuje leczenie. /dokumentacja medyczna – k. 52-55, k. 58 odwrót -78 odw., zeznania wnioskodawcy k. 133 w zw. z 00:03:09-00:14:14 – płyta CD k. 43/

Orzeczeniem z dnia 6 sierpnia 2009 r. Miejski Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności postanowił zaliczyć wnioskodawcę do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności do 31 grudnia 2012 roku. Stwierdzono, że daty powstania niepełnosprawności nie da się ustalić. Ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 10 czerwca 2009 roku. Wskazane jest odpowiednie zatrudnienie w warunkach pracy chronionej. Ubezpieczony wymaga konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne ułatwiające funkcjonowanie danej osoby. Skarżący wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy itp. Symbol przyczyny niepełnosprawności oznaczono jako 10-N, 05-R. /orzeczenie o stopniu niepełnosprawności - cz. B akt osobowych w kopercie k. 92/

Wnioskodawca po utracie ostatniej pracy w czerwcu 2012 roku był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w Ł. jako osoba bezrobotna i poszukiwał zatrudnienia. /bezsportne, zeznania wnioskodawcy k. 133 w zw. z 00:03:09-00:14:14 – płyta CD k. 43/

W lipcu 2012 roku P. G. zaproponował wnioskodawcy pracę na stanowisku kucharza. We wcześniejszych latach zatrudniał go w Szkole Podstawowej nr (...) jako kucharza. Płatnik składek zgłosił do urzędu pracy, że poszukuje pracownika na stanowisko kucharza, podając dane wnioskodawcy. /zeznania wnioskodawcy k. 133 w zw. z 00:03:09-00:14:14 – płyta CD k. 43, zeznania zainteresowanego – k. 133/

W dniu 16 października 2012 roku P. G. zawarł z Powiatowym Urzędem Pracy upoważnionym przez Prezydenta Miasta Ł. w Ł. umowę o zwrot kosztów wyposażenia stanowiska pracy osoby niepełnosprawnej, na podstawie wniosku z dnia 2 lipca 2012 roku. Na podstawie § 1 umowy płatnik składek otrzymał w ramach Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON) refundację poniesionych kosztów wyposażenia stanowiska "kucharz" dla 1 skierowanej osoby niepełnosprawnej do kwoty 52.452,30 zł, przy ul. (...) w Ł.. Warunkiem zwrotu kosztów było uzyskanie pozytywnej opinii PIP o przystosowaniu do potrzeb wynikających z niepełnosprawności osoby zatrudnionej

na wyposażonym stanowisku pracy lub o spełnieniu warunków bezpieczeństwa i higieny pracy na tym stanowisku. Zgodnie z § 3 ust.1 i 2 umowy płatnik składek zobowiązał się do utworzenia i wyposażenia nowego stanowiska osoby niepełnosprawnej oraz zatrudnienia na podstawie umowy o pracę osoby niepełnosprawnej w terminie do 15 listopada 2012 roku przez okres co najmniej 36 miesięcy. Na podstawie § 5 i 6 określono warunki zwrotu przyznanych środków w wymienionych przypadkach (m.in. płatnik nie zwraca środków gdy w określonym terminie od dnia rozwiązania stosunku pracy z osobą niepełnosprawną zatrudni inną osobą niepełnosprawną, zarejestrowaną w urzędzie pracy jako bezrobotna lub poszukująca pracy i niepozostającą w zatrudnieniu). /umowa – k. 11-14 akt ZUS/

Na podstawie skierowania do pracy wystawionego przez Powiatowy Urząd Pracy z dnia 16 października 2012 roku w ramach oferty z PFRON dla niepełnosprawnych P. M. skierowano na wolne miejsce pracy zgłoszone w zapotrzebowaniu do pracy u płatnika składek „Myślę więc jem” P.H.U. (...) z siedzibą w Ł. przy ul. (...) r. 11 lokal. 10a w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kucharza z wynagrodzeniem 2.000,00 zł brutto z miejscem wykonywania pracy w Ł. przy ul. (...). Pod skierowaniem P. M. złożył oświadczenie o tym, że ma się stawić w dniu 23 października 2012 roku w Urzędzie Pracy celem poinformowania o podjęciu lub niepodjęciu zatrudnienia. Jako wynik skierowania wpisano zatrudnienie P. M. z dniem 16 października 2012 roku u płatnika składek. /skierowanie do pracy – k. 15 akt ZUS, zeznania zainteresowanego – k. 133/

W dniu 16 października 2012 roku P. G. podpisał z P. M. umowę o pracę na czas nieokreślony od dnia 16 października 2012 roku. Umowa przewidywała zatrudnienie wnioskodawcy na stanowisku kucharza w pełnym wymiarze czasu pracy, z wynagrodzeniem w wysokości 3.493,21 zł brutto miesięcznie. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano adres: Ł., ul. (...). Umową zastrzeżono trzymiesięczny okres wypowiedzenia. /umowa o pracę – cz. A akt osobowych w kopercie k. 92 oraz k. 16 akt ZUS/

W momencie sporządzenia wskazanej wyżej umowy wnioskodawca był już zapisany w dniu 17 maja 2012 roku na zabieg operacyjny w trybie planowym w Samodzielnym Publicznym ZOZ (...) Szpitalu (...) im. WAM UM w Ł. (...) Szpitalu (...), (...) Kręgosłupa i Nerwów Obwodowych przy ul. (...). Termin przyjęcia do szpitala wyznaczono na 14 listopada 2012 roku. Zabieg odbył się w dniu 15 listopada 2012 roku. /pismo szpitala – k. 141, dokumentacja medyczna – k. 52-55, k. 58 odwrot -78 odw./

Sporządzono dokumentację związaną z zatrudnieniem P. M., w której znajdują się: umowa o pracę, karta szkolenia wstępnego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy z dnia 12 listopada 2012 roku, informacja dla pracownika o podstawowych warunkach pracy z dnia 17 grudnia 2012 roku, oświadczenie o zapoznaniu się z ryzykiem zawodowym na stanowisku pracy z dnia 13 listopada 2012 roku, kwestionariusz osobowy dla pracownika, kwestionariusz osobowy dla osoby ubiegającej się o zatrudnienie, roczna karta ewidencji obecności w pracy za 2013 rok. /umowa o pracę, roczna karta ewidencji obecności w pracy – cz. A akt osobowych w kopercie k. 92, kwestionariusz osobowy dla pracownika – k. 1 cz. A akt osobowych w kopercie k. 92, kwestionariusz osobowy dla osoby ubiegającej się o zatrudnienie – k. 1a cz. A akt osobowych w kopercie k. 92, oświadczenie o zapoznaniu z ryzykiem – k. 4 cz. B akt osobowych w kopercie k. 92, karta szkolenia wstępnego w dziedzinie bhp – k. 3 cz. B akt osobowych w kopercie k. 92, informacja dla pracownika o podstawowych warunkach pracy – k. 2 cz. B akt osobowych w kopercie k. 92/

Nie sporządzono pisemnego zakresu obowiązków P. M.. /bezsporne/

Zgodnie z zaświadczeniem lekarskim z dnia 13 listopada 2012 roku P. M. wobec braku przeciwwskazań zdrowotnych był zdolny do wykonywania pracy na stanowisku kucharza. /zaświadczenie – cz. B akt osobowych w kopercie k. 92/

Zgodnie z orzeczeniem lekarskim do celów sanitarno – epidemiologicznych z dnia 13 lutego 2012 roku P. M. wobec braku przeciwwskazań zdrowotnych był zdolny do wykonywania pracy na stanowisku kucharza. /zaświadczenie – k. 5 cz. B akt osobowych w kopercie k. 92/

Zgodnie z informacją dla pracownika o podstawowych warunkach pracy z dnia 17 grudnia 2012 roku wnioskodawcę obowiązywały 8-godzinna dobowo i 40-godzinna tygodniowo normy czasu pracy, wynagrodzenie za pracę było

płatne raz w miesiącu z dołu w terminie do ostatniego dnia danego miesiąca, do rąk pracownika, osoby przez niego upoważnionej na piśmie lub na rachunek bankowy za pisemną zgodą pracownika, a pracownik potwierdza obecność w pracy przez podpisanie listy obecności bądź osobiście u pracodawcy. W informacji wskazano dwutygodniowy okres wypowiedzenia. /informacja dla pracownika o podstawowych warunkach pracy – k. 2 cz. B akt osobowych w kopercie k. 92/

Płatnik składek dokonał zgłoszenia do ubezpieczeń P. M. od dnia 16 października 2012 roku. /bezsporne, a nadto decyzja – k. 28 odwrot - 30 akt ZUS/

Odwolujący stał się niezdolny do pracy od dnia 14 listopada 2012 roku z powodu choroby. Zwolnienie zostało wystawione na okres od dnia 14 listopada 2012 roku do dnia 14 maja 2013 roku. Za okres od dnia 17 grudnia 2012 roku do dnia 14 maja 2013 roku wnioskodawcy został wypłacony zasiłek chorobowy a następnie za okres od dnia 15 maja 2013 roku do dnia 8 lutego 2014 roku świadczenie rehabilitacyjne. /bezsporne, a nadto dokumentacja medyczna – k. 52-55, k. 58 odwrot -78 odw., wypłacone świadczenia – k. 6 akt ZUS, zestawienie zaświadczeń wybranego ubezpieczonego – k. 5-5 odw. akt ZUS/

Przygotowywanie posiłków płatnik składek rozpoczął w połowie listopada 2012 roku. /zeznania świadka I. S. 00:47:28-00:53:48 – płyta CD k. 43, zeznania zainteresowanego – k. 133-133 odw./

Krojeniem składników w tym warzyw do zup, pakowaniem posiłków w okresie swojego zatrudnienia zajmowała się I. S., która pracowała cztery godziny dziennie. /zeznania świadka I. S. 00:53:48 -00:58:57, 00:58:57-00:59:50 – płyta CD k. 43, zeznania wnioskodawcy k. 133 w zw. z 00:18:25 – 00:27:30– płyta CD k. 43/

Gotowaniem posiłków w firmie płatnika zajmowano się w godzinach 8.00-13.00. /zeznania świadka I. S. 00:47:28-00:53:48 – płyta CD k. 43/

W lutym 2013 roku płatnik składek zatrudnił na stanowisku kucharza pracownika zamieszkałego w U.. W okresie niezdolności wnioskodawcy do pracy do momentu zatrudnienia tego kucharza gotowaniem posiłków zajmowała się żona płatnika składek – M. G. (2). Pomocy udzielała jej I. S.. /zeznania świadka I. S. 00:47:28-00:53:48, 00:53:48-00:58:57 – płyta CD k. 43/

Następnie zainteresowany płatnik zatrudnił pracownika na stanowisku kierowcy, a później kolejnego pracownika na stanowisko do obierania warzyw. /zeznania świadka I. S. 00:54:58-00:58:57 – płyta CD k. 43/

Od dnia 26 lutego 2014r. płatnik składek zgłosił do ubezpieczeń nowego pracownika, który miał być zatrudniony na miejsce wnioskodawcy, jednak od dnia 14 marca 2014r. stał się on niezdolny do pracy z powodu choroby. /bezsporne/

Oprócz wnioskodawcy i osoby, która miała być zatrudniona na jego miejsce żaden zgłoszony do ubezpieczeń pracownik nie posiada ustalonego stopnia niepełnosprawności. /bezsporne/

Zainteresowany P. G. z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej pod firmą (...) więc jem” P.H.U. (...) z siedzibą w Ł. w 2012 roku w poszczególnych miesiącach osiągał następujące przychody i ponosił następujące wydatki:

- styczeń – w wysokości 9.766,07 zł (przychód), 4.995,74 zł (koszty), a dodatkowo poniósł koszty zakupu towarów handlowych i materiałów w wysokości 8.768,16 zł;

- luty – w wysokości 5.656,91 zł, 3.568,99 zł (koszty);

- marzec – nie wykazał przychodu, 3.172,34 zł (koszty);

- kwiecień – nie wykazał przychodu, 4.534,57 zł (koszty);

- maj – nie wykazał przychodu, 2.568,47 zł (koszty);
- czerwiec – nie wykazał przychodu, 1.949,04 zł (koszty);
- lipiec – nie wykazał przychodu, 3.621,79 zł (koszty);
- sierpień – w wysokości 15.000,00 zł, 1.834,91 zł (koszty);
- wrzesień – w wysokości 8.000,00 zł, 1.418,29 zł (koszty);
- październik – w wysokości 44.380,00 zł, 30.020,75 zł (koszty);
- listopad – w wysokości 22.900,00 zł, 21.906,33 zł (koszty);
- grudzień – w wysokości 21.484,00 zł, 5.972,73 zł (koszty) a dodatkowo poniósł koszty zakupu towarów handlowych i materiałów w wysokości 1.266,81 zł.

Łączny przychód wyniósł 127.186,98 zł, koszty uzyskania przychodu wyniosły 95.598,92 zł (w tym wydatki 85.563,95 zł i koszty zakupu towarów handlowych i materiałów 10.034,97 zł) a z uwzględnieniem różnicy remanentu 107.425,11 zł, natomiast dochód wyniósł 31.588,06 zł (a z uwzględnieniem różnicy remanentu 19.761,87 zł).

/podsumowanie księgi przychodów i rozchodów za okres od 1.01.2012 r. – 31.12.2012 r. - k. 135, bilans z księgi – k. 97/

Po wykorzystaniu świadczenia rehabilitacyjnego wnioskodawca nie korzystał z urlopu wypoczynkowego, do pracy u płatnika składek powrócił na 3 dni. W chwili powrotu wnioskodawcy płatnik zatrudniał innego kucharza. /zeznania świadka I. S. 00:54:58-00:58:57 – płyta CD k. 43, zeznania wnioskodawcy k. 133 w zw. z 00:03:09-00:14:14, 00:18:25 – 00:27:30– płyta CD k. 43/

Z dniem 11 lutego 2014 roku ustał stosunek pracy pomiędzy P. G. a P. M. w wyniku rozwiązania na mocy porozumienia stron zgodnie z art. 30 § 1 pkt 1 k.p. W świadectwie pracy z dnia 11 lutego 2014 roku wskazano, że w okresie zatrudnienia wnioskodawca wykorzystał urlop wypoczynkowy w wymiarze 5 dni oraz urlop dodatkowy - rehabilitacyjny w wymiarze 2 dni. /świadectwo pracy – k. 24-24 odw. akt ZUS/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał przede wszystkim w oparciu o załączone do akt dokumenty w postaci m.in. dokumentacji osobowo-płacowej wnioskodawcy ze spornego okresu, dokumentacji medycznej, akt rentowych, przedłożonej przez płatnika składek dokumentacji finansowej firmy za 2012 rok, a także w niewielkim zakresie w oparciu o zeznania świadków H. J., R. J. i I. S. oraz wnioskodawcy P. M. i zainteresowanego P. G., a mianowicie w zakresie, w jakim zeznawali na okoliczność zakresu działalności firmy płatnika składek.

Sąd odmówił wiary zeznaniom świadków H. J., R. J. i I. S. oraz przesłuchaniu wnioskodawcy i płatnika składek, w zakresie, w jakim zeznawali oni o czynnościach, jakie miał wykonywać skarżący, mających świadczyć o faktycznym wykonywaniu przez niego spornej umowy o pracę.

W ocenie Sądu Okręgowego brak jest wiarygodnych dowodów potwierdzających wykonywanie pracy przez ubezpieczonego w ramach stosunku pracy. Przeciwno prawdziwości zeznań wnioskodawcy, zainteresowanego oraz świadków przemawiają, zdaniem Sądu, ustalone okoliczności faktyczne. Ponadto zeznania te w przeważającym zakresie są wzajemnie sprzeczne oraz nie znajdują potwierdzenia w dowodach z dokumentów.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że niewiarygodne są zeznania odwołującego i zainteresowanego dotyczące okoliczności posiadania zdolności do podjęcia pracy na stanowisku kucharza. P. M. twierdził bowiem początkowo kategorycznie, że o tym, iż musi poddać się trzeciej operacji kręgosłupa wiedzę powziął dopiero po podpisaniu spornej umowy o pracę, że nie był uprzednio zapisany na planowy zabieg operacyjny, tymczasem z pisma właściwego szpitala (k. 141) i dokumentacji lekarskiej (k. 52-55, k. 58 odwrot -78 odw.) wynika, że wnioskodawca był zapisany na zabieg operacyjny w trybie planowym już w dniu 17 maja 2012 roku w szpitalu, termin przyjęcia do szpitala wyznaczono na

14 listopada 2012 roku, a zabieg odbył się w dniu 15 listopada 2012 roku, a zatem na około 30 dni przed zawarciem spornej umowy. Ostatecznie w trakcie zeznań na ostatnim terminie rozprawy wnioskodawca stwierdził jednakże, że nie pamięta okoliczności związanych z przebytym zabiegiem. Jednocześnie jednak z zeznań samego wnioskodawcy wynika, że już od 2011 roku miał wiedzę co do tego, że zgodnie z zaleceniami lekarskimi nie może dźwigać i że na stanowisku kucharza nie uniknie tego typu wysiłku fizycznego, i że przyczyną rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron był nadmierny wysiłek. Jednocześnie z zeznań zainteresowanego wynika, że wnioskodawca przed podjęciem pracy uzyskał zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kucharza, co stoi w sprzeczności z datą wystawienia tego zaświadczenia dopiero w dniu 13 listopada 2012 roku, czyli bezpośrednio przed skorzystaniem ze zwolnienia lekarskiego. Również tego dnia wystawiono dopiero orzeczenie lekarskie do celów sanitarno – epidemiologicznych wnioskodawcy. Zeznania te są zatem niespójne oraz wewnętrznie sprzeczne.

Także okoliczności zawarcia umowy o pracę ubezpieczonego nie są przejrzyste. Wnioskodawca twierdził, że płatnika składek znał wcześniej, gdyż kilka lat temu był u niego zatrudniony. Jak wskazał ZUS w uzasadnieniu skarżonej decyzji z dokumentów zewidencjonowanych w systemie informatycznym Zakładu od 1 stycznia 1999 r. wynika, że wnioskodawca nie był wcześniej zgłoszony jako pracownik bądź zleceniobiorca przez płatnika składek. Uprzednie zatrudnienie u płatnika składek nie zostało jednakże potwierdzone zebranymi w sprawie dokumentami w tym świadectwami pracy wnioskodawcy z całego jego okresu zatrudnienia.

W ocenie Sądu Okręgowego brak jest jakichkolwiek wiarygodnych dowodów potwierdzających wykonywanie w spornym okresie pracy przez ubezpieczonego w ramach stosunku pracy. Odwołujący reprezentowany w toku postępowania przez profesjonalnego pełnomocnika nie zgłosił praktycznie żadnych dowodów na wykazanie tego, że faktycznie do pracy przystąpił i ją świadczył wykonując obowiązki pracownicze. Nie przedłożono żadnych faktur za dostawy, które zgodnie z twierdzeniami stron rzekomo były realizowane przez płatnika już w październiku czy do połowy listopada 2014 roku, jedyna przedłożona w sprawie przez kontrahenta płatnika – przedszkole - faktura VAT została wystawiona w dniu 19 grudnia 2014 roku. Co prawda strona skarżąca złożyła wniosek o przesłuchanie trzech świadków, jednakże jedynie jeden świadek był pracownikiem płatnika składek – I. S., pozostali dwaj świadkowie H. J. i R. J. nie byli jego pracownikami i jak zeznali widzieli tylko kilkukrotnie wnioskodawcę przy pracach remontowych w pracy u płatnika we wrześniu 2014 roku, a zatem przed zawarciem przez strony spornej umowy o pracę.

Jak już zatem wcześniej zaznaczono, zdaniem Sądu wiarygodność zeznań wszystkich świadków jest bardzo wątpliwa, z uwagi na ich niespójności i sprzeczności. Praktycznie jedynymi dokumentami, jakimi legitymuje się płatnik składek ze spornego okresu zatrudnienia P. M. są akta pracownicze, które również nie są kompletne, brak jest w nich bowiem chociażby pisemnego zakresu obowiązków pracownika, czy porozumienia stron w przedmiocie rozwiązania umowy o pracę.

W związku z powyższym podkreślić należy, że na podstawie wyżej wskazanych dowodów nie można ustalić okresu, w którym skarżący miał wykonywać pracę kucharza w ramach spornej umowy. Szereg wątpliwości pojawia się również co do zakresu obowiązków, które rzekomo miał wnioskodawca wykonywać.

Odwołujący, zainteresowany oraz świadek I. S. wskazywali, że pracę wnioskodawca rozpoczął w dniu wskazanym w spornej umowie o pracę tj. 16 października 2012 roku. Odwołujący wskazywał, że początkowo sprzątał wraz z płatnikiem lokal po remoncie i zakupywał wyposażenie do gotowania, a pod koniec października 2012 roku wraz z nowym pracownikiem - I. S., a już od początku listopada 2012 roku zajmował się gotowaniem posiłków dla przedszkoli. Zainteresowany podawał, że wnioskodawca w spornym okresie zajmował się gotowaniem posiłków, a I. S. była zatrudniona u niego w okresie po powrocie wnioskodawcy ze zwolnienia lekarskiego a nie wcześniej. Natomiast świadek I. S. wskazywała, że zatrudniona została już pod koniec października 2012 roku i że gotowaniem posiłków (zup) wnioskodawca zajmował się dopiero od połowy listopada 2012 roku, a do tego czasu trwało sprzątanie lokalu po remoncie i nie było podpisanych umów pomiędzy płatnikiem składek a przedszkolami. Ostatecznie wskazała, że wydaje jej się, że wnioskodawca jeszcze wtedy pracował i że szykowano pierwsze dania dla przedszkoli (należy jednakże przypomnieć w tym miejscu, że wnioskodawca w połowie listopada 2012 roku był już na zwolnieniu

lekarskim). Świadkowie H. J. i R. J. wskazywali z kolei, że byli wspólnie kilkakrotnie w Ł. przy ul. (...), przy czym H. J. twierdziła, że wnioskodawca pomagał przy remoncie (malował ściany itd.), jeździł po sprzęt, natomiast R. J. podawał, że wnioskodawca porządkował lokal przed otwarciem (układał wyposażenie w kuchni), jednakże przy pracach remontowych wnioskodawcy nie widział. Obaj świadkowie twierdzili, że wnioskodawcę widzieli przy tych czynnościach we wrześniu 2014 roku, przy czym H. J. w dalszym toku zeznań twierdziła, że dokładnie nie zna czasu tych sytuacji i że zdarzały się one chyba na przełomie września/października 2014 roku. Zarówno H. J. i R. J. nie widzieli wnioskodawcy przy czynnościach polegających na przygotowywaniu/gotowaniu posiłków. Zeznania te są zatem niespójne oraz wewnętrznie sprzeczne.

Wersji wnioskodawcy nie potwierdza także żaden dokument, jak już wyżej wskazano fakturę VAT za usługi wykonane dla przedszkola wystawiono dopiero w grudniu 2014 roku.

Wątpliwości Sądu budzą także daty wskazywane w dokumentacji osobowej wnioskodawcy. Wyżej już omówiono dokładnie datę wystawienia zaświadczenia lekarskiego, jednakże pozostałe dokumenty także świadczą o braku wiarygodności wersji wnioskodawcy. Wnioskodawca zeznał, że przed podjęciem pracy odbył szkolenie w dziedzinie BHP, co stoi w sprzeczności z informacjami zawartymi w karcie szkolenia wstępnego w dziedzinie bhp co do daty szkolenia w dniu 12 listopada 2012 roku i oświadczeniu o zapoznaniu się z ryzykiem zawodowym na stanowisku pracy w dniu 13 listopada 2012 roku. Uwagę zwraca także informacja dla pracownika o podstawowych warunkach pracy wystawiona dopiero w dniu 17 grudnia 2012 roku a zatem w okresie niezdolności do pracy wnioskodawcy.

Nie uszło uwadze Sądu, że w sprawie nie przedłożono list obecności czy list płac mogących także uprawdopodobnić stanowisko wnioskodawcy.

Wskazać także należy, że z przedstawionego przez zainteresowanego podsumowania księgi przychodów i rozchodów za 2013 rok wynika, że koszty prowadzenia działalności gospodarczej wprawdzie nie przewyższyły przychodu, jednakże średni miesięczny dochód sięgał wysokości wynagrodzenia wnioskodawcy, w ocenie Sądu świadczy to o tym, że P. G. nie było stać na zatrudnienie pracownika, zwłaszcza, że jak wynika z ustaleń w okresie niezdolności do pracy wnioskodawcy korzystał z pomocy swojej żony.

Reasumując - ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby pomiędzy stronami spornej umowy o pracę w ogóle doszło do nawiązania stosunku pracy, brak jest bowiem na to jakichkolwiek dowodów. Ustalone okoliczności przemawiają natomiast za przyjęciem, że strony kwestionowanej umowy o pracę zawierając ją, miały inny cel niż jej wykonywanie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 pkt 1, art.8 ust.1, art.11 ust.1, art.12 ust. 1 i art.13 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 963), pracownicy, to jest osoby fizyczne pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Stosownie do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2017r. poz. 1368) osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

W myśl art. 4 w ust 1 ustawy zasiłkowej ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

Według zaś art. ust. 3 pkt 3 przywołanego przepisu od pierwszego dnia ubezpieczenia chorobowego prawo do zasiłku chorobowego przysługuje ubezpieczonym obowiązkowo, którzy mają wcześniejszy co najmniej 10-letni okres obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego;

O uznaniu stosunku łączącego strony za stosunek pracy rozstrzygają przepisy prawa pracy.

Według art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku kodeks pracy (tekst jednolity Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 ze zm.), przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Do cech pojęciowych pracy stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika w ramach stosunku pracy należą osobiste i odpłatne jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006 r. III AUa 433/2005, Wspólnota (...)). Podleganie pracowniczemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 r. o sygn. akt II UK 43/05, OSNAPiUS rok 2006/15 – 16/251).

W przedmiotowej sprawie organ rentowy stanął na stanowisku, że umowa o pracę z dnia 16 października 2012 roku zawarta między wnioskodawcą P. M. a zainteresowanym P. G., jest nieważna, bowiem nie doszło do nawiązania stosunku pracy.

W ocenie Sądu poczynione w sprawie ustalenia uzasadniają stwierdzenie, iż zakwestionowana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych umowa o pracę została zawarta dla pozorów, to jest bez zamiaru realizacji obowiązków z niej wynikających, a jedynie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują, łącznie następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozorów, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozorów, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczonymi

a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie stron na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z dnia 14 marca 2001 roku (sygn. akt III UKN 258/00, opubl. OSNAP 2002/21/527), nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował. Nie wyklucza to rozważenia, czy w konkretnym przypadku zawarcie umowy zmierzało do obejścia prawa (art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p.).

O czynności prawnej mającej na celu obejście ustawy można mówić wówczas, gdy czynność taka pozwala na uniknięcie zakazów, nakazów lub obciążeń wynikających

z przepisu ustawy i tylko z takim zamiarem została dokonana. Nie jest natomiast obejściem prawa dokonanie czynności prawnej w celu osiągnięcia skutków, jakie ustawa wiąże z tą czynnością prawną. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalno-rentowego, chorobowego

i wypadkowego, podjęcie zatrudnienia w celu objęcia ubezpieczeniem i ewentualnego korzystania ze świadczeń z tego ubezpieczenia nie może być kwalifikowane jako obejście prawa.

W sytuacji, gdy wolą stron zawierających umowę było faktyczne nawiązanie stosunku pracy i doszło do świadczenia pracy za wynagrodzeniem, sama świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2008 r., sygn. akt II UK 334/07, opubl. L.).

Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 24 lutego 2010 roku w sprawie o sygn. akt II UK 204/09 (Lex nr 590241), iż o tym czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Istotne więc jest, aby stosunek pracy zrealizował się przez wykonywanie zatrudnienia o cechach pracowniczych.

Nadto Sąd Najwyższy w wyrok z dnia 25 stycznia 2005 roku (II UK 141/04, OSNP 2005/15/235), stwierdza, że stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy (art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.)

W uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2010 roku w sprawie o sygn. akt I UK 43/10 (Lex nr 619658) wskazano, że umowa o pracę jest zawarta dla pozorów, a przez to nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a podmiot wskazany jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli strony z góry zakładają, iż nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalnego i rentowych oraz wypadkowego i chorobowego, to podjęcie zatrudnienia w celu objęcia tymi ubezpieczeniami i ewentualnie korzystania z przewidzianych nimi świadczeń nie jest obejściem prawa.

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2010 roku w sprawie o sygn. akt I UK 74/10 (Lex numer 653664) stwierdzono zaś, że podstawą ubezpieczenia społecznego jest rzeczywiste zatrudnienie, a nie sama umowa o pracę (art. 22 k.p., art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 13 pkt 1 w/w ustawy). Umowa o pracę nie jest czynnością wyłącznie kauzalną, gdyż w zatrudnieniu pracowniczym chodzi o wykonywanie pracy. Brak pracy podważa sens istnienia umowy o pracę. Innymi słowy jej formalna strona, nawet połączona ze zgłoszeniem do ubezpieczenia społecznego, nie stanowi podstawy takiego ubezpieczenia.

Z powyższego jednoznacznie wynika, że motywacja skłaniająca do zawarcia umowy o pracę nie ma znaczenia dla jej ważności przy tym wszak założeniu, że nastąpiło rzeczywiste jej świadczenie zgodnie z warunkami określonymi w art. 22 § 1 k.p. Tym samym nie można byłoby czynić odwołującemu zarzutów, że zawarł kwestionowaną umowę o pracę jedynie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczeń społecznych, pod tym wszakże warunkiem, że na podstawie tej umowy realizowałaby zatrudnienie o cechach pracowniczych.

Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 sierpnia 2013 roku, sygn. akt II UK 11/13 (LEX Nr 1375189) jeżeli strony umowy o pracę nie zamierzają wywołać skutku prawnego w postaci nawiązania stosunku pracy, a ich oświadczenia uzewnętrznione umową o pracę zmierzają wyłącznie do wywołania skutku w sferze ubezpieczenia społecznego, to taka umowa jako pozorna jest nieważna (art. 83 § 1 k.c.).

Głównym celem zawarcia umowy o pracę winno być nawiązanie stosunku pracy,

a jedynie rezultatem i pośrednim celem zatrudnienia jest uzyskanie wskazanych korzyści. Podkreślić przy tym należy, że zarówno przepisy prawa pracy, prawa ubezpieczeń społecznych, jak i przepisy ustrojowe pozwalają kształtować elementy stosunku pracy zgodnie z wolą stron.

Mając na uwadze dotychczas poczynione rozważania prawne należy podkreślić, że w realiach niniejszej sprawy Sąd Okręgowy w celu dokonania kontroli prawidłowości zaskarżonej decyzji organu rentowego musiał zatem badać, czy pomiędzy wnioskodawczynią a zainteresowanym płatnikiem składek istotnie doszło do nawiązania i realizacji stosunku pracy w warunkach określonych w art. 22 § 1 k.p.

Zdaniem Sądu, nie ulega wątpliwości, że umowa o pracę sporządzona przez strony miała charakter fikcyjny. Stanowisko takie uzasadniają ustalone okoliczności faktyczne. Wnioskodawca reprezentowany w niniejszym postępowaniu przez zawodowego pełnomocnika nie wykazał, że w ramach zawartej spornej umowy o pracę doszło do nawiązania i realizacji stosunku pracy, a zatem jej faktycznego wykonywania.

Zgromadzony materiał dowodowy świadczy ponadto, iż pracodawca nie miał również zamiaru przyjmowania tej pracy, miał zaś pełną świadomość, że umowa nie będzie go obowiązywać, a ewentualne zobowiązania z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne będą krótkotrwałe.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że okoliczności posiadania zdolności do podjęcia pracy na stanowisku kucharza oraz okoliczności zawarcia umowy o pracę podane przez wnioskodawcę i zainteresowanego nie są wiarygodne.

Nadto przede wszystkim w ocenie Sądu odwołujący w toku postępowania sądowego nie wykazał, że faktycznie wykonywał pracę w ramach zawartej umowy Skarżący jako pracownik, a zainteresowany jako pracodawca w żaden sposób, oprócz swoich twierdzeń, nie wykazali jakiegokolwiek rezultatu jej pracy w spornym okresie. Zgodnie z zeznaniami wnioskodawcy, zainteresowanego i świadków skarżący miał wykonywać różne czynności i w różnym okresie – świadkowie H. J. i R. J. podawali okres poprzedzający zawarcie spornej umowy o pracę (wrzesień), świadek I. S. podała, że płatnik składek rozpoczął działalność w zakresie gotowania w połowie listopada 2012 roku podczas gdy wnioskodawca twierdził, że gotować zaczął na początku listopada 2012 roku. Te i szereg innych wątpliwości świadczą o braku wiarygodności zeznań stron i powołanych świadków w omawianym zakresie. Faktu wykonywania pracy przez skarżącą nie potwierdzili zatem przesłuchani świadkowie. Nie przedłożono nadto na okoliczność świadczenia pracy żadnych dowodów. Wnioskodawca nie zdecydował się na powołanie wiarygodnych świadków w osobach klientów płatnika, dla których rzekomo miał w ramach spornego zatrudnienia przygotowywać posiłki.

Po trzecie płatnik składek nie miał ekonomicznych podstaw do zatrudnienia wnioskodawcy, biorąc pod uwagę wysokość dochodu wypracowanego w 2012 roku.

Po czwarte nie wykazano, kto miałby zastąpić wnioskodawcę w trakcie jej nieobecności spowodowanej chorobą, na okoliczność tą nie przedstawiono bowiem żadnych dowodów. Sam zainteresowany nie podał danych osobowych tej osoby ograniczając się do stwierdzenia, że zatrudnił innego kucharza na ten czas.

Podkreślić należy także fakt, że większość istotnych dokumentów w aktach osobowych wnioskodawcy jest opatrzonych datą bezpośrednio poprzedzającą skorzystanie ze zwolnienia lekarskiego, co nastąpiło po upływie prawie miesiąca po zawarciu umowy o pracę.

W ocenie Sądu powyższe rozważania świadczą o tym, że nie było wolą stron zawieranie umowy o pracę. A zatem nie było zamiarem stron świadczenie pracy w ramach zawartej umowy o pracę, a jedynie możliwość uzyskania pracowniczego tytułu do ubezpieczenia społecznego.

Trudno w tym stanie faktycznym uznać, że nie mamy do czynienia z pozornością zawartej umowy o pracę. Niewątpliwie również, w ocenie Sądu, zamiarem stron było jedynie umożliwienie wnioskodawcy skorzystania ze

świadczeń z zakresu ubezpieczeń społecznych, a nie świadczenie pracy w ramach zawartej umowy. Zawarta umowa o pracę stanowić miała narzędzie do realizacji tego celu. Fikcyjne, czyli tylko pozorne zawarcie umowy o pracę, nie mogło stanowić podstawy do objęcia wnioskodawcy obowiązkowymi ubezpieczeniami pracowniczymi.

W ocenie Sądu sporna umowa o pracę została także zawarta z zamiarem uzyskania przez płatnika składek w związku z zawartą umową z Urzędem Pracy zwrotu kosztów wyposażenia stanowiska pracy osoby niepełnosprawnej finansowanych ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Reasumując - przedstawione okoliczności przemawiają w niniejszej sprawie za stwierdzeniem, że umowa o pracę pomiędzy wnioskodawcą a zainteresowanym płatnikiem składek, została zawarta dla pozorów, gdyż jak ustalono strony zawierając ją miały zamiar wywołania innych skutków prawnych niż te, które wynikają z umowy o pracę oraz jednocześnie próbowaly przez jej zawarcie wprowadzić w błąd osoby trzeciej, co do dokonanej czynności. Nawet jeżeliby uznać, iż strony chociaż częściowo wykonywały zawartą pomiędzy sobą umowę o pracę, co w ocenie Sądu w żaden sposób nie wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, należałoby uznać, iż miała ona głównie na celu ominięcie przepisów prawa i uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego i z tego powodu nie może wywoływać skutków prawnych (art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

K.W.